

Jeugdroman om bij te huiveren

BOEKEN

Jongens als Nunôk hebben iemand nodig die ze een handje helpt.

door Peter van Vlerken
e-mail: p.vlerken@ed.nl

Toen het Rob Ruggenberg uit Best niet meer lukte om zich als journalist bezig te houden met de werkelijkheid van vandaag de dag, ging hij zich toeleggen op het schrijven van historische jeugdromans. Daar is hij heel goed in geworden, zo goed dat hij sinds 'Het verraad van Waterdunen', 'Slavenhaler' en 'Manhatan' de nieuwe Thea Beckman wordt genoemd. In 'Ijsbarbaar', dat net is uitgekomen, voert hij een jongen op die alleen komt te staan in het leven, moet opboksen tegen volwassenen die hem in de steek laten, en die met veel moed, slimheid en doorzettingsvermogen erin slaagt om overeind te blijven en zelfs uit te groeien tot held. Omdat zo'n

Rob Ruggenberg
foto Kees Martens

soort jongen in alle drie de eerdere boeken van Rob Ruggenberg de hoofdpersoon is, ga je als lezer vanzelf denken dat het iets met de schrijver zelf te maken moet hebben.

De jongen in 'Ijsbarbaar' heet Nunôk. Hij is een Inuit, zeg maar een Eskimo, uit Groenland, en hij wordt door zeevaarders gevangen genomen en meegenomen naar Nederland. Daar behandelen ze hem heel slecht. Hij wordt er als een bezienswaardigheid beschouwd. Samen met een dansende beer en een uit Afrika ontvoerde neger moet hij optreden op kermissen, zelfs de prins van Nederland wil wel eens zien hoe hij met

pijl en boog een vis vangt en een rauwe zeemeeuw opeet, en een dokter wil hem opensnijden om erachter te komen waarom hij zo goed tegen de kou kan.

Het verhaal over Nunôk schijnt zo ongeveer waar gebeurd te zijn, ergens in de zeventiende eeuw. Je steekt er veel van op over hoe er toen geleefd werd. Je moet er af en toe om huiveren, zo hard zijn de mensen voor elkaar en vooral voor kinderen. Nunôk wordt gezien als een barbaar, maar het is wel duidelijk wie de echte barbaren zijn, dat zijn de Nederlanders die hem als vuil behandelen. Jongens als Nunôk hebben iemand nodig die ze een handje helpt. Dat is de les die je uit het boek kunt trekken. Gelukkig voor Nunôk ontfermt de stuurman van een walvisjager zich over hem.

Omdat het zich afspeelt in oorden met veel sneeuw en ijs, is 'Ijsbarbaar' een boek om lekker behaaglijk bij weg te dromen, onder de dekens of bij de verwarming, je gelukkig prijzend dat het leven nu beter is dan toen. Maar dat is niet wat je zou moeten doen. Voor goede lezers – en dat geldt ook voor goede schrijvers – mag de literatuur geen veilig bedje zijn om zich te verstoppen voor de werkelijkheid. Boeken moeten je juist de ogen openen. Je zou naar aanleiding van deze roman eens goed om je heen moeten kijken. Dan kom je erachter dat er eigenlijk niet zo heel veel verschil is tussen hoe sommige jongens vroeger werden behandeld en hoe het er nu aan toe gaat. Denk bijvoorbeeld maar eens aan Mauro! En er zijn vast nog andere jongens die wat hulp kunnen gebruiken.

★ ★ ★ ★ ☆

'Ijsbarbaar', historische jeugdroman van Rob Ruggenberg. Uitgave: Querido. 340 blz. Prijs: 14,95 euro.